

didat af Højre, men dette har altsaa ikke forhindret ham i at gaa sammen med de Mænd i en fælles Politik. Dette skal jeg imidlertid ikke komme ind paa her, men derimod skal jeg paapege, at det konservative Folkeparti, og det ærede Medlem ogsaa, har stemt for en Merindkomstskat af akkurat samme Form og Norm som den nuværende. Denne Merindkomstskat er jo kun en Kopi af den, der blev vedtaget i Foraaret, og denne var atter en Kopi af den, der blev vedtaget det foregaaende Aar; kun den første Merindkomstskat var ret væsensforskellig fra den nuværende. Nu kommer det ærede Medlem pludselig i Tanker om, at der maa nedlægges en alvorlig Indsigelse mod hele den Form, hvorunder vi har taget Merindtægten som Skatteobjekt. Hans Foredrag havde en saa almindelig Karakter, at jeg havde det Indtryk, at det blev holdt et helt andet Sted — i Handels- og Kontoristforeningen f. Eks., eller hvad skal jeg sige —, et Sted, hvor man kunde trænge til Oplysninger om disse Skatteforhold. Vi gaar jo imidlertid nærmere ind paa Sagerne og kan ikke nøjes med Almindeligheder. Jeg skal da ogsaa kun i meget ringe Grad beskæftige mig med alle disse forskellige Betragtninger, som det ærede Medlem fremsatte.

Det ærede Medlem (Foss) var mest krænket over, at Merindkomstskatten i saa høj Grad blev betalt af Byerne og kun i ringe Grad af Landet, og henviste i saa Henseende til den Statistik, som ledsager Lovforslaget. Jeg maa dog sige, at den Statistik, det ærede Medlem behøver til at belyse Spørgsmaalet om, hvor meget Byerne betaler, og hvor meget Landet betaler, er meget gammel, thi allerede for omtrent et Aar siden kunde jeg her i Tinget fremlægge en Opgørelse over, hvad Merindkomstskatten giver, at saa meget indkom der fra Selskaber, saa meget fra Personer, saa meget fra Købstæderne og København og saa meget fra Landet. Det burde altsaa ikke være en Opdagelse, som det ærede Medlem nu gør ud fra den foreliggende Statistik, thi han kunde have vidst det tidligere og have gjort det gældende allerede overfor den Merindkomstskat, som blev vedtaget i Foraaret. Paa den anden Side kan jeg jo ikke sige noget til, om det ærede Medlem nu er kommet paa andre Tanker. Der er jo ogsaa her i Folketinget kommet en anden Ordfører for det konservative Folkeparti; jeg erindringsvis i hvert Fald ikke, at det ærede Medlem før har været Ordfører for Merind-

komstskatten. Det ærede Medlem siger, at Landbruget ikke har betalt den Andel af Merindkomstskatten, som tilkom det, og gør gældende, at man af den Grund bør, som han sagde, „hæve“ den laveste Grænse — jeg antager nu, det ærede Medlem mener *ophæve* Grænsen, men han sagde „hæve“ —, altsaa det ærede Medlem vil ned under de 6,000 Kr. med Merindkomstskatten. Dette kan jeg ikke gaa med til, for det vilde jo ramme mange, mange flere end dem, det er det ærede Medlems Hensigt at ramme. Det ærede Medlem vil særlig ramme Gaardmændene o. s. v., men han kommer derved samtidig til at ramme en Række Købstadborgere og Hovedstadsbeboere hørende til Middelstanden, og det antager jeg ikke er det ærede Medlems Hensigt. Han vil komme til at ramme en Række smaahandlende, Arbejdere, alle mulige Kontorfolk og lignende, som maa ske i Forhold til Sammenligningsaarene har faaet et forholdsvis ringe Tillæg til deres Indkomster. Det ærede Medlem mener, det er retfærdigt at tage noget fra disse, men jeg vil dog hertil sige, at naar vi har sat en Grænse ved 6,000 Kr., er det ud fra lignende Betragtninger, som gjorde sig gældende ved Spørgsmaalet om Dyrtdstillæget. Det ærede Medlem ved godt, at man satte en Grænse der, fordi man mente, at de Mennesker, der havde under 6,000 Kr., havde meget vanskeligt ved at komme ud af det med deres Indtægter. Man har ment, at selv om en Mands Indtægt laa mellem 2,000 Kr. og 6,000 Kr., havde han lige vanskeligt ved at komme ud af det, og følgelig skulde man vogte sig for at beskatte den Slags Folk stærkere end nødvendigt. Ingen har, før det ærede Medlem nu fremkom med det, tænkt paa at gaa længere ned med Merindtægtsskatten. Det ærede Medlem mener formodentlig, at hvis en Mand har haft 2,000 Kr. i Sammenligningsaarene, men 2,500 Kr. nu, skal han merbeskattes af de 500 Kr. Det tror jeg oprigtig talt ikke, det ærede Medlem faar det høje Folketing til at gaa med til, selv om hans Hensigt dermed er særlig at ramme Landbrugerne, som han har et godt Øje til. Jeg tror, det konservative Folkepartis Agitatorer vil gøre stor Lykke, naar de kommer ud paa Landet og skal vinde Landbrugerne med den Tale, men det ærede Medlem er naturligvis hævet over den Slags smaalige Hensyn, naar han fremsætter sine retfærdige og efter hans Mening velbegrundede Betragtninger her i Salen.